

פרשת תְּרוּמָה

וַיְדַבֵּר ה' אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ-לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ תִקְחוּ אֶת-תְּרוּמָתִי. וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתֶם זָהָב וְכֶסֶף וְנִחְשֶׁת. וְתַכְלֵת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים. וְעֹרֹת אֵילִם מְאֻדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים וְעֵצֵי שִׁטִּים. שָׁמֶן לְמָאֵר בְּשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטָרֶת הַסַּמִּים. אַבְנֵי-שֹׁהַם וְאַבְנֵי מַלְאִים לְאֹפֶד וְלַחֹשֶׁן. וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכְכֶם. כָּל אֲשֶׁר אֲנִי מֵרְאָה אוֹתְךָ אֵת תְּבִנְיַת הַמִּשְׁכָּן וְאֵת תְּבִנְיַת כָּל-כֵּלֹו וְכֵן תַּעֲשׂוּ.

(שמות כה פסוקים א- ט)

מה בפרשה? בפתיחת פרשת תרומה מתבקשים בני ישראל לפתוח את ליבם ואת כיסם ולתרום לבניית המשכן. אלוהים בוחר לא לתת להם את המשכן במתנה אלא לבקש מהם לבנות אותו בעצמם ובשיתוף פעולה זה עם זה. כל אדם תורם כפי יכולתו ורצונו לבניית המשכן.

בפרשת תרומה מופיעות הוראות מדויקות לבניית המשכן וליצירת כליו. בין כלי המשכן המתוארים: ארון העדות, מנורת שבעת הקנים, הפרוכת והמזבח. המשכן עשוי בין השאר מקרשים המצופים בזהב ומיריעות של בדים יקרים. משה עולה להר סיני לקבל את לוחות הברית, ענן מכסה את ההר וכבוד אלוהים שוכן עליו. משה שוהה על ההר ארבעים ימים וארבעים לילות.

הצעה ליצירה קופת צדקה

בואו נלמד על צדקה ונתינה ונכין קופת צדקה

חומרים:

- צנצנת זכוכית ריקה ושטופה ללא מכסה
- ריבוע בד 10X10 ס"מ
- גומייה
- סרט מתנה
- טפט
- עפרון
- סכין יפני
- אפשרי: בד יפה חצי שקוף לקישוט פנים הצנצנת

תהליך היצירה:

- נכניס את הבד השקוף כקישוט לתוך הצנצנת (אפשר גם להשתמש במטפחת צבעונית) ונניח את הבד בגודל 10X10 על פתח הצנצנת. נחזק את הבד בגומייה סביב פתח הצנצנת.
- נחתוך חרוץ במרכז הבד המכסה את פתח הצנצנת. בחרוץ זה נשחיל את המטבעות לקופת הצדקה.
- נקשור סרט מתנה סביב הגומייה.
- נכתוב על הטפט את המילה "צדקה" באותיות גדולות, נגזור ונדביק על הצנצנת.
- נבחר זמן בשבוע בו נכניס מטבעות לקופה (כמו למשל לפני ארוחת הערב ביום שישי או בביקור אצל סבא וסבתא). את הכסף שנאסוף נתרום למטרה שנבחר.

סיפור לשבת

המצווה החשובה ביותר (סיפור המבוסס על הלכה של הרמב"ם)

לפני שנים רבות באלכסנדריה שבמצרים חי רבי משה בן מימון או בקיצור, הרמב"ם. הרמב"ם היה חכם וחרוץ מאוד, הוא למד תורה עד שגרו כבה בלילה וביום עבד כרופא שעזר לכל אנשי העיר.

הרמב"ם אהב מאוד את כל החגים, אך החג האהוב עליו ביותר היה חג פורים. כמה אהב לקיים את כל מצוות החג, לרקוד ולשמוח במשתה, לשמוע את קריאת המגילה ולעשות המון רעש בכל פעם שמזכירים את המן! הרמב"ם אהב גם להכין המון משלוחי מנות למשפחתו ולכל חבריו וכמוכן לתת מתנות לאביונים: צדקה ואוכל לעניים. בערב חג פורים משלוחי המנות כבר מוכנים לחלוקה, מתנות האביונים ממתנות ליד הדלת, הרמב"ם כבר לבוש ומוכן לצאת לקריאת המגילה בבית הכנסת ופתאום, דפיקה בדלת!
"מי זה יכול להיות בשעה כזו?" תהה הרמב"ם "כולם מתכוננים לחג פורים"
ניגש הרמב"ם אל הדלת ופתח אותה לרווחה, בדלת עמדו שלושה שליחים אוחזים ברצועות סוסיהם.
"שלום עליך רבי" אמר אחד השליחים "באנו מעיר רחוקה ובשורה בפינו, אך אנו עייפים ורעבים, האם נוכל להיכנס?"

"בוודאי, היכנסו! מה ששלי שלכם" אמר הרמב"ם, שהיה ידוע בהכנסת האורחים המופלאה שלו.
הרמב"ם הניח לפני האורחים לחם, ממרחים, יין וזיתים, התיישב וחיכה למוצא פיהם.
"ובכן, מה מביא אתכם לדלתי בערב החג, אורחי המכובדים?"
השליחים הביטו זה בזה ולבסוף אמר אחד מהם "אנחנו צריכים שתבוא איתנו. בעיר שלנו פוסטאט, יש איש חולה מאוד שזקוק לעזרתך. אם לא תבוא לא יהיה מי שיעזור לו"
"כן" אמר השליח השני "כל הרופאים בפוסטאט ניסו לעזור לו ולא הצליחו, אפילו המכשפים ניסו ונכשלו, אתה פשוט חייב לבוא איתנו!"
"בבקשה, אנחנו מתחננים בפניך!" אמר השלישי.

הרמב"ם התעצב אל ליבו "אם אלך כעת לעיר רחוקה אפסיד את כל הדברים האהובים עלי בחג פורים" חשב "לא אספיק לקיים את כל מצוות החג."
השליחים הביטו ברמב"ם בצפייה דרוכה "האם תבוא איתנו?" שאלו.
"אבוא איתכם" אמר הרמב"ם בהחלטיות ודפק בידו על השולחן "אך יש מצווה אחת של חג פורים שלא אוכל לוותר עליה בשום אופן, היא החשובה מכולן".
"אתה מתכוון בוודאי לקריאת מגילה" אמר אחד השליחים "מה חשוב יותר מלשמוע את סיפור הניצחון ולזכור אותו?"

"דווקא לא לקריאת מגילה אני מתכוון" ענה הרמב"ם "את סיפור המגילה אני כבר מכיר בעל פה, בית הכנסת כבר מלא מקיר לקיר באנשים שישמעו את הסיפור ויעשו מהומה כשיקראו בשמו של המן, אם ארצה אקרא את הסיפור ביום אחר בביתי"
"אז כנראה אתה מתכוון למשלוח מנות" פסק השליח השני "משפחתך וחבריך כבר מחכים למשלוחי המנות הבריאים והגדולים שאתה שולח להם בכל שנה".
"משפחתי וחברי יסתדרו גם בלי המשלוחים שלי. הם יתאכזבו, אבל לא יהיו רעבים הערב, בתיהם מלאים בכל טוב, הם לא באמת זקוקים להם".

"אז אתה מתכוון שעליך להספיק לבקר במשתה וליהנות מהמסיבה הטובה של השנה?"
"מה פתאום? אני לא אדחה את העזרה לחולה בשביל מסיבה!" ענה הרמב"ם. "כשהחולה בעירכם יבריא אעשה משתה משלי ואזמין את כל אנשי העיר לחגוג כמו בפורים"
"אז איזה מצווה כל כך חשובה שתעכב את יציאתנו?" שאלו השליחים.
"ישנם אנשים בעיר אלכסנדריה שבלי המתנות שהכנתי להם לא יוכלו לשמוח היום", ענה הרמב"ם וליטף את זקנו "אלו הם העניים, אביוני העיר, בלי האוכל והצדקה שיתנו כל אנשי העיר, חג פורים יהיה עצוב עבורם כמו כל יום אחר. המצווה החשובה ביותר היא מתנות לאביונים כי כך אנו משמחים את מי שזקוק לכך ביותר"
"אם כך נעזור לך לחלק את המתנות לעניים ונצא לדרך" אמרו השליחים.

הרמב"ם והשליחים לקחו עמם את האוכל והמתנות כדי לשמח את העניים בחג פורים. הם עברו בין הדלתות של אנשי העיר העניים והשאירו בפתח של כל דלת סל גדול מלא באוכל ובמעות שישמח את המשפחה בחג. הם לא דפקו על הדלת ולא נתנו שאיש יראה אותם בשעת מעשה כי הנתינה היפה ביותר היא מתן בסתר.
כשסיימו לחלק את המתנות עלו על סוסיהם ורכבו לעיר פוסטאט שם פגש הרמב"ם את החולה ועזר לו עד שהחלים. הרמב"ם לא הצטער על המצוות שהפסיד כי ידע שבשנה הבאה יחזור חג פורים עם עוד המון הזדמנויות לשמוח ולשמח.

ההלכה עליה מבוסס הסיפור:

הרמב"ם הלכות מגילה ב' יז

מוטב לאדם להרבות במתנות אביונים, מלהרבות בסעודתו ובשלוח מנות לרעיו; שאין שם שמחה גדולה ומפוארה, אלא לשמח לב עניים ויתומים ואלמנות וגרים, שהמשמח לב האמללים האלו מידמה בשכינה, שנאמר "כי כה ימר רם ונשא, שכן עד וקדוש נשמו--מרום וקדוש, אשכון; ואת-דכא, ונשפל-רוח, להחיות רוח נשפלים, ולהחיות לב נדבאים (ישעיהו נז טו)

הצעה לפעילות שיחות לשבת

- מדוע לדעתכם החליט הרמב"ם שמצוות המתנות לאביונים בפורים היא החשובה מכל מצוות החג?
- מה יותר מהנה לדעתכם: לתת או לקבל?
- נסו להיזכר מתי קיבלתם עזרה או מתנה, איך הרגשתם?
- איך מרגישים כשנותנים מתנה או עוזרים לאדם שזקוק לעזרה?
- חשבו על הצעצועים והחפצים שלכם, האם הייתם יכולים לוותר על אחד מהם ולתרום למי שאין לו צעצועים?
- האם תהיו עצובים לוותר על הצעצוע? האם גם תרגישו שמחה שנתתם ושימחתם ילד אחר?

הבלוג של מיה נולד במטרה להמשיך את המסורת היהודית של קריאה בפרשת השבוע, אשר הופכת את התורה לחלק מחיי היום יום שלנו ואת הטקסטים היהודיים העתיקים לרלבנטיים. בבלוג של מיה תוכלו למצוא פעילויות מגוונות העוסקות בפרשות השבוע, אשר יסייעו לכם להפוך את סיפורי התורה גם לחלק מעולמם של ילדים. מיה, בעלת תואר ראשון בחינוך ובמקרא ורכזת החינוך לגיל הרך בקהילת בית דניאל בתל אביב וגם המקימה והמנהלת את זולזו, מרכז הורות ומשחיקה בבית דניאל. **צילומים: עומר גרייסמן**

לפרשות נוספות - www.reform.org.il לתגובות - info@reform.org.il